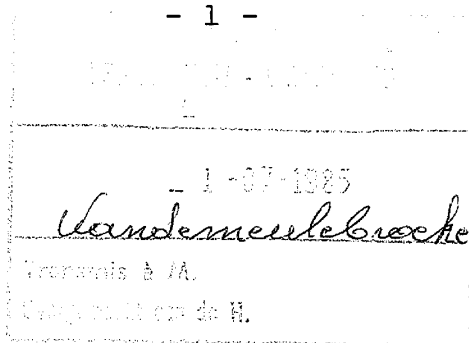

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 13 februari 1986 door de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers verzocht hem van advies te dienen over een voorstel van wet "houdende rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs", heeft op 12 juni 1986 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre saisi par le Président de la Chambre des Représentants, d'une demande d'avis sur une proposition de loi "portant rationalisation et programmation de l'enseignement spécial", a donné le 12 juin 1986 l'avis suivant :

1.

Uit de adviesaanvraag volgt dat het advies zich te beperken heeft tot de vraag of de in het wetsvoorstel opgenomen bepalingen tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoren.

2.

Het wetsvoorstel strekt in hoofdzake tot invoering van een rationalisatie- en programmatieplan voor het buitengewoon onderwijs met volledig leerplan.

Een rationalisatie- en programmatieplan kan men omschrijven als een samenhangend geheel van regelen waaraan al naar het geval - luidens artikel 3, §1, derde lid, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 411 van 25 april 1986 - de oprichting, het behoud en de subsidiëring van scholen of afdelingen van scholen worden onderworpen.

.../...

Een zodanig plan steunt essentieel op na te leven schoolbevolkingsnormen en kan, zoals het voorliggend wetsvoorstel, bepalingen bevatten omtrent het beantwoorden aan die normen, eventueel door samenvoeging van bestaande scholen of afdelingen.

Voor het aanduiden van de terzake bevoegde overheid, volstaat het vast te stellen dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 59bis, § 2, eerste lid, 2°, van de Grondwet, het bepalen van de schoolbevolkingsnormen zaak van de nationale overheid is gebleven. Ten aanzien van het gesubsidieerd onderwijs is het naleven van die normen - zoals al blijkt uit de boven aangehaalde bepaling van artikel 3 van de wet van 29 mei 1959, die luidens dezer bepaling van artikel 1 op het buitengewoon onderwijs mede van toepassing is - bovendien een voorwaarde van subsidiëring, voor welke aangelegenheid de nationale overheid haar bevoegdheid eveneens onverminderd behouden heeft.

De conclusie is dan ook dat de betrokken bepalingen van het wetsvoorstel tot de bevoegdheid van het nationaal niveau behoren, hetzij van de nationale wetgever, hetzij, in voorkomend geval, van de Koning op grond van een delegatie vervat in de wet van 29 mei 1959.

.../...

3.

In bijkomende orde strekt het wetsvoorstel luidens dezes artikel 26 tot een habilitatie van de Koning om de voorwaarden te bepalen waaronder de inrichtingen voor buitengewoon secundair onderwijs met volledig leerplan, een leergang buitengewoon onderwijs voor sociale promotie kunnen organiseren.

Met laatstgenoemd onderwijs is kennelijk bedoeld het onderwijs voor sociale promotie dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, §2, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs een vorm van hoger onderwijs is, ook al is het leerplan ervan beperkt.

Vermits de voorwaarden welke de Koning zal kunnen bepalen, noodzakelijkerwijs vooral op schoolbevolkingsnormen zullen betrekking hebben, zijn de overwegingen op grond waarvan zoëven in dit advies, met betrekking tot het vaststellen van het rationalisatie- en programmatieplan, tot de bevoegdheid van de nationale overheid is geconcludeerd, mede van toepassing op het bepaalde in artikel 26 van het wetsvoorstel.

Het wetsvoorstel behoort dus in zijn geheel tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

1.

Il résulte de la demande d'avis que le Conseil d'Etat doit limiter son avis à la question de savoir si les dispositions de la proposition de loi relèvent de la compétence du législateur national.

2.

La proposition de loi vise principalement à instaurer un plan de rationalisation et de programmation pour l'enseignement spécial de plein exercice.

Un plan de rationalisation et de programmation peut se définir comme étant un ensemble cohérent de règles qui, aux termes de l'article 3, § 1er, alinéa 3, de la loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement, modifié par l'arrêté royal n° 411 du 25 avril 1986, régissent selon le cas la création, le maintien ou le subventionnement d'écoles ou de sections d'écoles.

Un tel plan se fonde essentiellement sur des normes de population scolaire à respecter et peut, comme la présente proposition de loi, contenir des dispositions relatives au respect de ces normes, éventuellement par la fusion d'écoles ou de sections existantes.

.../...

Pour désigner l'autorité compétente en la matière, il suffit de constater que, conformément à l'article 59bis, § 2, alinéa 1er, 2°, de la Constitution, la fixation des normes de population scolaire est demeurée de la compétence de l'autorité nationale. En ce qui concerne l'enseignement subventionné, le respect de ces normes - ainsi qu'il ressort déjà de la disposition précitée de l'article 3 de la loi du 29 mai 1959, qui est également applicable à l'enseignement spécial aux termes de l'article 1er de cette loi - constitue en outre une condition de subventionnement, matière pour laquelle la compétence de l'autorité nationale est, de même, demeurée entière.

En conclusion, les dispositions concernées de la proposition de loi relèvent du niveau national; elles appartiennent, soit à la compétence du législateur national, soit, le cas échéant, à celle du Roi, en vertu d'une délégation prévue par la loi du 29 mai 1959.

3.

A titre subsidiaire, la proposition de loi vise, aux termes de son article 26, à donner au Roi le pouvoir de fixer les conditions auxquelles les établissements d'enseignement spécial secondaire de plein exercice peuvent organiser des cours d'enseignement spécial de promotion sociale.

.../...

Cette dernière forme d'enseignement doit manifestement s'entendre de l'enseignement de promotion sociale qui, conformément à l'article 1er, § 2, de la loi du 7 juillet 1970 relative à la structure générale de l'enseignement supérieur, est une forme d'enseignement supérieur, encore qu'il ne soit pas de plein exercice.

Comme les conditions qui pourront être fixées par le Roi concerneront principalement, par la force des choses, les normes de population scolaire, des considérations qui ont fait conclure ci-dessus à la compétence de l'autorité nationale pour établir le plan de rationalisation et de programmation visé, s'appliquent également à l'article 26 de la proposition de loi.

C'est dire que la proposition de loi relève entièrement de la compétence de l'autorité nationale.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : H. COREMANS,
Monsieur :

de Heer : J. VERMEIRE,
Monsieur :
Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :

de Heren : F. DE KEMPENEER,
Messieurs :
G. SCHRANS,

Mevrouw : M. BENARD,
Madame :

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van
Mevr. S. VANDERHAEGEN.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. R. AERTGEERTS, adjunct-
auditeur.

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

griffier,
greffier.

La concordance entre la ver-
sion néerlandaise et la version
française a été vérifiée sous le
contrôle de Mme. S. VANDERHAEGEN.

Le rapport a été présenté par
M. R. AERTGEERTS, auditeur adjoint

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

M. BENARD.

H. COREMANS.